

Theo Lời Kể Của Pháp Sư Viên Thành

Ngày 4 tháng 1 năm 2016, trong giới Phật giáo đã diễn ra một sự kiện trọng đại, đó là cuộc hội ngộ giữa lão pháp sư Tịnh Không và Khenpo Sodargye ở Hồng Kông. Hai vị đã đàm đạo gần 7 tiếng (vượt quá thời gian dự kiến ban đầu). Đằng sau sự kiện này có một câu chuyện nhỏ, nói là chuyện nhỏ nhưng đối với tôi lại vô cùng chấn động, khiến tôi suốt đời khó quên.

Lần đầu tiên Khenpo và lão pháp sư gặp gỡ, kết duyên là vào nửa cuối năm 2014; khi Khenpo đang thực hiện chuyến hoằng pháp toàn cầu và vừa đến Úc. Lúc đó, trùng hợp lão pháp sư cũng đang ở Học viện Tịnh tông Toowoomba. Thông qua sự sắp xếp của người trung gian, lần đầu tiên lão pháp sư gọi điện thoại cho Khenpo, cuộc trò chuyện đã diễn ra vô cùng vui vẻ. Khi ấy, lão pháp sư đã chân thành mời Khenpo đến Học viện Tịnh tông để gặp mặt trò chuyện. Đáng tiếc là lúc đó Khenpo đang ở tận Melbourne và lịch trình lại dày đặc, chỉ đành hẹn lại dịp khác. Vào mùa hè năm 2015, Khenpo mời lão pháp sư đến Chiang Mai - Thái Lan để gặp mặt, và cùng tham dự trại hè Phật học thanh niên. Lão pháp sư vui vẻ nhận lời. Nhưng tiếc thay, việc tốt thì thường gặp trắc trở, đến mùa hè năm 2015, vì lịch trình hoằng pháp có thay đổi, nên lão pháp sư không thể đi xa đến Thái Lan được, đành phải nhờ đệ tử của mình là pháp sư Ngô Hạnh, Viện trưởng Học viện Tịnh tông Úc Châu, thay mặt ngài tham gia. Đến cuối năm 2015, Khenpo đến Hồng Kông chủ trì pháp hội Độ Mẫu, hai vị đại đức cuối cùng đã được như nguyện gặp mặt nhau.

Trước khi Khenpo đến thăm Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông, hiệp hội đã thực hiện công tác chuẩn bị rất chu đáo, nhằm đảm bảo buổi tiếp đón được diễn ra long trọng và trang nghiêm. Lão pháp sư càng đặc biệt coi trọng cuộc hội ngộ hiếm có này, nên đã chuẩn bị quà tặng và bài diễn văn chào mừng từ trước.

Vì bản thân tôi cũng là học trò của Khenpo, nên tôi có chút hiểu biết về Phật giáo Tây Tạng, đặc biệt là pháp mạch của viện Phật học Ngũ Minh. Vì thế, pháp sư Thắng Diệu - thị giả của lão pháp sư, đã gửi cho tôi bản thảo bài diễn văn chào mừng do lão pháp sư chuẩn bị, nhờ tôi chỉnh sửa giúp. Với trình độ của tôi, làm sao có thể sửa bản thảo cho lão pháp sư được chứ? Trong lòng tôi rất bất an, tôi chỉ có thể đưa ra một vài đề xuất dựa trên hiểu biết của mình về phương diện hoằng pháp của Khenpo. Tôi viết xong các đề xuất, rồi gửi cho pháp sư Thắng Diệu, không lâu sau thì nhận được phản hồi. Pháp sư Thắng Diệu nói rằng những đề xuất mà tôi đưa ra, đều được lão pháp sư chấp thuận, chỉ trừ một chỗ không sửa. Đó là chỗ nào? Hóa ra, trong bài diễn văn chào mừng, lão pháp sư gọi thượng sư của Khenpo, pháp vương Jigme Phuntsok là “pháp vương như ý bảo”. Chúng tôi biết rằng “pháp vương như ý bảo” là cách xưng hô tôn kính mà các đệ tử dành cho pháp vương. Trong nội bộ Phật giáo Tây Tạng, nhiều người không thuộc chi phái của vị pháp vương này, thường gọi ngài là Khenpo Sêtar. Ngay cả trong nội bộ Phật giáo Tây Tạng còn như vậy, tôi cảm thấy việc lão pháp sư dùng danh xưng “pháp vương Jigme Phuntsok” là rất phù hợp, không hề thiếu tôn trọng chút nào. Một số pháp sư trong nội bộ Phật giáo Hán truyền, thậm chí còn không muốn dùng danh xưng “pháp vương”. Thế nhưng, lão pháp sư lại hồi đáp rằng không thể sửa danh xưng “pháp vương như ý bảo”, đây là cách xưng hô tôn kính của các đệ tử, chúng ta nhất định phải dùng thái độ cung kính! Lúc đó, tôi rất chấn động khi nghe thấy câu này, tôi khâm phục sát đất về sự khiêm nhường của lão pháp sư. Đối với một hậu bối như tôi, lão pháp sư có thể trưng cầu ý kiến của tôi, đã khiến tôi hết sức cảm động, còn về chuyện danh xưng thì tôi hoàn toàn không ngờ tới. Lão pháp sư kiên quyết không sửa đổi, phải thuận theo cách xưng hô tôn kính của các đệ tử Ngũ Minh đối với pháp vương.

Lúc lão pháp sư và Khenpo gặp mặt, tôi không có mặt ở đó. Hai vị đại đức khi gặp nhau đã đàm đạo rất lâu, Khenpo cũng đã nói những lời

khai thị quý báu ở hiệp hội. Sau đó, Khenpo từ hiệp hội lại đến nơi giảng kinh của lão pháp sư ở hoa viên Sơn Đỉnh. Lão pháp sư đã mời Khenpo tham quan phòng thu hình giảng kinh, đồng thời còn tặng Khenpo một bộ thiết bị quay phim của Đức. Những chuyện này về sau tôi mới được biết. Lão pháp sư đã hết lời tán dương Khenpo trong lúc giảng kinh, chuyện này mọi người đều biết. Còn câu chuyện đằng sau mà mọi người chưa từng biết đến này, tôi là người trong cuộc, tôi cảm thấy cần phải viết ra để chia sẻ. Tấm lòng của lão pháp sư, quả thật là điều hiếm thấy trong cuộc đời tôi.

Tổ biên tập “Thân giáo của hòa thượng Tịnh Không”